

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ

Αγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Ἀδελφοί καί Πατέρες, τίς ἡμέρες αὐτές πού διερχόμαστε οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς ἀνθρώπους τίς ὀνομάζουν ἑορτές ἐπειδὴ τρώγουν καί πίνουν κατ' αὐτές ἀπρεπῶς καί μέ ἀκράτεια, μὴ γνωρίζοντας ὅτι ἀκριβῶς αὐτές τίς ἡμέρες μᾶς παραγγέλεται ἀποχή κρεάτων κι ὄχι νά καταγινώμαστε μέ μέθες κι ἀσωτεῖες πού εἶναι γνώρισμα εἰδωλολατρικῶν ἑορτῶν. Συνήθεια δέ καί γνώρισμα τῶν Χριστιανῶν εἶναι τό νά εἶναι ὀλιγαρκεῖς καί λιτοδίαιτοι, καί τῆς σαρκός πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθαι εἰς ἐπιθυμίας (Ρωμ. ιγ' 14), ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος. Ἄλλ' ὅμως τό κακό ἐπεκράτησε σάν νόμος, γι' αὐτό ἄγει καί φέρει τόν κόσμο ὅπως θέλει.

Ἐμεῖς ὅμως ἀδελφοί ἄς ἀποφύγουμε τήν ἀκράτεια καί σ' αὐτά ἀκόμη πού μᾶς ἐπιτρέπεται νά καταλύουμε, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀκράτεια εἶναι μητέρα τῆς ἀμαρτίας. Ἐπειδὴ βέβαια καί ὁ προπάτωρ μας Ἀδάμ, ὅσο ἐγκρατευόταν ἀπό τήν ἀπηγορευμένη βρῶσι στόν Παράδεισο, χαιρόταν καί εὐφραινόταν τρεφόμενος ἀπό τήν παρουσία καί τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ καί τήν μύησι στά μυστήριά Του. Ὅταν ὅμως νικήθηκε ἀπό τήν ἀκράτεια καί γεύθηκε τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, ἀμέσως ἐξορίσθηκε ἀπό τήν τρυφή τοῦ Παραδείσου κι ἔγινε σ' αὐτόν ἡ ἀκράτεια γεννήτρια τοῦ θανάτου.

Ἔτσι καί οἱ Σοδομίτες, πού ἀπό τήν πολυφαγία ζοῦσαν μέ ἀσέλγεια, ἐπέσυραν τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ πάνω τους, γι' αὐτό καί τοὺς κατέκαυσε μέ φωτιά καί θειάφι. Μέ τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Ἡσαῦ, πού δελεάσθηκε ἀπό τά λαίμαργα μάτια του, ἀντί ἑνός γεύματος παρέδωσε τά πρωτοτόκιά του καί μισήθηκε καί ἀποδιώχθηκε. Ἀλλά καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἐκάθισε φαγεῖν καί πιεῖν καί ἀνέστησαν παίζειν (Ἐξ. λβ' 6).

Τέτοια εἶναι κι αὐτά πού γίνονται αὐτές τίς ἡμέρες· διασκεδάσεις δηλαδή καί μέθες, κραυγές καί πηδήματα δαιμονικά, πού διαρκοῦν ὄχι μόνο κατά τήν ἡμέρα ἀλλά καί κατά τό μεγαλύτερο μέρος τῆς νύκτας. Τόσο μεγάλο κακό εἶναι λοιπόν ἡ ἀκράτεια καί ἀπό αὐτήν εἰσῆλθε στόν κόσμο ὁ θάνατος.

Ἐμεῖς ὅμως, ἀδελφοί ἀγαπημένοι ἀπό τόν Κύριο, ὀφείλουμε νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό πού μᾶς λύτρωσε ἀπό τέτοια μάταια πολιτεία καί διαγωγή καί μᾶς ἔφερε σ' αὐτήν τήν μακαρία ζωή, ὅπου δέν ὑπάρχει ἀκράτεια ἀλλά συμμετρία· οὔτε μέθη ἀλλά νῆψις· οὔτε ταραχή ἀλλά εἰρήνη· οὔτε θόρυβος ἀλλά ἡσυχία· οὔτε αἰσχρολογία ἀλλά εὐχαριστία· οὔτε ἀσέλγεια ἀλλά ἀγνότητα καί ἀγιασμός καί σωφροσύνη.

Ἀπό αὐτήν τήν ζωή λοιπόν ἀνέτειλαν οἱ θεοφόροι Πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ κατεπάτησαν τά πάθη, ἔδιωξαν δαίμονες, συναγωνίσθηκαν μέ τούς ἀγγέλους, ἔκαναν θαύματα, ἐπέτυχαν οὐράνιο δόξα, ἔγιναν θαυμαστοί στόν κόσμον· ἕνας ἀπ' αὐτούς εἶναι καί ὁ μακάριος Ἀντώνιος, τοῦ ὁποῖου τόν βίο ἀναγνώσαμε καί μάθαμε πόσο ὁ Θεός τόν δόξασε σ' αὐτόν τόν κόσμον, ὥστε καί οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς νά θεωροῦν μεγάλο πρᾶγμα τό νά γράφουν σ' αὐτόν καί νά λαμβάνουν ἀπ' αὐτόν πάλι ἐπιστολές του.

Τήν πολιτεία αὐτῶν τῶν μακαρίων κι ἐμεῖς οἱ ταπεινοί ἀκολουθοῦμε· καί τό ὅτι θέλουμε νά τούς μιμηθοῦμε τό μαρτυρεῖ ἡ μοναχική μας τελείωσις, ἡ ἄρνησις τοῦ κόσμου, ἡ ἀποξένωσις μας ἀπό τήν πατρίδα μας, τούς συγγενεῖς μας, τούς φίλους μας, τά ὑπάρχοντά μας. Τό μαρτυρεῖ ἐπίσης ἡ ὑποταγή μας, ἡ ὑπακοή, ἀλλά καί αὐτή ἡ ὁμολογία μας τώρα (ὑπέρ τῶν ἁγίων εἰκόνων), γιά τήν ὁποία ἔχουμε διωχθῆ. Λοιπόν νά χαιρώμαστε καί νά συγχαίρουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον πού μᾶς χαρίσθηκαν ὅλα αὐτά ἀπό τόν Θεό καί πού διανύουμε πνευματική ζωή, κατά τήν ὁποία ἀπό μᾶς ἐξαρτᾶται νά ἐορτάζουμε, ἂν θέλουμε, κάθε ἡμέρα καί νά χαιρώμαστε ἀτελεύτητη χαρά.

Γι' αὐτό, παρακαλῶ, μέ ἀκόμη περισσότερο ζῆλο νά ἀγωνιζώμαστε καί νά συνεχίζουμε τήν ὁμολογία μας αὐτή, ἐπειδή μάλιστα ἀκούστηκε ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξαγγέλει διαταγές ἐναντίον μας καί ἴσως νά ἔλθῃ ξαφνικά κανεῖς ἀπεσταλμένος του. Ἀλλά ἄς μή θορυβηθοῦμε μέ αὐτά πού ἀκούγονται. Εἰ ὁ Θεός ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν (Ρωμ. η' 31); Καί ἀφοῦ καί προηγουμένως μᾶς βοήθησε, δέν θά μᾶς βοηθήσῃ καί στό ἐξῆς;

Μόνο ἄς ἔχουμε γενναῖο φρόνημα, μόνο νά προσέχουμε καλά, καί αὐτός θά μᾶς δώσῃ δύναμι σέ ὅλα νά Τόν εὐαρεστήσουμε μέ τήν ζωή μας μέχρι τέλους καί νά ἐπιτύχουμε τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος, σὺν τῷ Πατρί καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετάφρασις ἱ. Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου.

Πηγή: Ἱερά Μονή Αγίου Ιωάννου Καρέα.

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος (Καθηδρικός Ἱερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος)